

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΝΩΤΕΑ

•Εν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
•Εν τῇ ἀλλοδαπῇ... 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν... 15
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Γερμανός τις ἡγεμῶν, περιηγούμενος τὴν Γαλλίαν ἐπεσκέφθη τὸν ναύσταθμον τῆς Τουλώνης, ἐνθα ὑπῆρχον τὰ κάτεργα. Ὁ διοικητής, περιποιηθεὶς αὐτὸν, προσηγάθη νὰ ἐλευθερώσῃ οἰομένητε ἐκ τῶν καταδίκων οὗτος δ' ἀπέλεγεν. Ὁ ἡγεμῶν περιῆλθε τὴν φυλακὴν καὶ συνδιελέχθη μετὰ τῶν καταδίκων. Ἡρώτησεν αὐτοὺς τὸν λόγον δι' ὃν ἐφυλακίσθησαν καὶ πάντες ἐξέφρασαν αὐτῷ παράπανα ὅτι ἠδικήθησαν, κατεπίεσθησαν, καὶ ψευδῶς κατηγορήθησαν. Ἐπὶ τέλους ἦλθε πρὸς ἄνθρωπον, ὅστις ὡμολόγησεν ὅτι ἡ φυλακίσις τοῦ ἦτο δικάια. «Κυρίε μου, εἶπεν, δὲν ἔχω λόγον παραπόνου· ὑπῆρξα κακὸς, καὶ ἀχρεῖος· ἤμην ἄξιος ἀγχόνης καὶ εἶναι εὐσπλαχνίας ἔργον ὅτι εἶμαι ἐνταῦθα». Ὁ ἡγεμῶν προσήλωσε τοὺς ὀφθαλμούς του ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἄνευ διασταγμοῦ, ἐξέλεξατο αὐτὸν, εἰπὼν: «Οὗτος εἶναι ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον ἐπιθυμῶ νὰ ἐλευθερώσῃτε».

Ἡ ἀμέλεια εἶναι ἱκανὴ νὰ καταστρέψῃ τὸν ἄνθρωπον· ὁ ἄνθρωπος ὁ ἔχων ἔργον τι δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ διαπράξῃ πλαστογραφίαν ἢ κλοπὴν ὅπως καταστραφῇ, ἀρκεῖ νὰ παραμελήσῃ τὴν ἐργασίαν του, καὶ ὁ ὄλεθρος αὐτοῦ εἶναι βέβαιος. Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐπὶ κλίνης κατακείμενος ἀσθενὴς δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ κόψῃ τὸν λαμβόν του ὅπως καταστρέψῃ ἑαυτὸν· ἀρκεῖ μόνον νὰ παραμελήσῃ τὰ μέσα τῆς παλινρθώσεως τῆς υγείας του, καὶ ἀμέσως καταστρέφεται. Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἐπιπλέει ἐντὸς σκάφους ἐπὶ τοῦ Νιαγάρα δὲν ἔχει ἀνάγκην

νὰ κινήσῃ κώπην, ἢ νὰ καταβάλλῃ προσπάθειαν ὅπως καταστραφῇ, ἀρκεῖ μόνον νὰ παραμελήσῃ τὴν χρῆσιν τῆς κώπης ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, καὶ βεβαίως θέλει καταρριφθῆ εἰς τὸν καταράκην. Τὰ πλεῖστα τῶν ἀτυχημάτων τοῦ βίου συμβαίνουσιν ἐξ ἀπλῆς ἀμελείας. Μὴ ὅθεν συμπεράνῃ τις ὅτι ἐπειδὴ δὲν εἶναι μέθυσος, ἢ μοιχὸς, ἢ φονεὺς ὅτι τοιοῦτος θέλει σωθῆ. Τοιοῦτον συμπεράσμα δ' ἦτο τοσοῦτον ἄλογον ὅσον δ' ἦτο ἐὰν συνεπέρανεν ὅτι, ἐπειδὴ δὲν εἶναι φονεὺς, ὁ ἀγρὸς αὐτοῦ θέλει παραγάγει καρπὸν ἢ ὅτι ἐπειδὴ δὲν εἶναι μοιχὸς τὸ ἐμπόριόν του θέλει εὐδοθῆ.

Ο ΠΑΓΟΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῆΙ.

Ὀλίγοι κλάδοι τῆς ὑπερατλαντείου βιομηχανίας προῆλθον εἰς τόσον ταχείαν αὔξησιν καὶ ὕληκιν εὐδαιμονίαν ὅσον ἡ τοῦ πάγου βιομηχανία. Πρὸ 25 ἐτῶν ἔθεωρεῖτο ὁ πάγος ὡς πολυτέλεια· νῦν δὲ θεωρεῖται ὡς ἀπόλυτος ἀνάγκη καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀπορωτέραν οἰκογένειαν ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτείαις, ἐνθα ποτῆριον ὕδατος σπανίως πίνεται χωρὶς πρῶτον νὰ ψυχρανθῆ διὰ τεμαχίου πάγου, τὸ δὲ κρέας καὶ τὸ γάλα μόλις δ' ἀδύναται νὰ διατηρηθῶσι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἄνευ τῆς βοήθειας του. Οὕτω δὲ τὸ ἐμπόριον τοῦτο κατέστη τοσοῦτον ἐκτεταμένον ὥστε ἐπασχολεῖ πολλὰ ἑκατομμύρια δολλάρια, καὶ δίδει ἐργασίαν, εἰς ὀλοκλήρους κοινότητας, ἐνῶ στόλοι ὀλοκλήροι πλοίων καὶ χιλιάδες σιδηροδρομικῶν ἀμαξῶν ἐπασχολοῦνται εἰς τὴν μεταφορὰν αὐτοῦ τῆς τιμῆς αὐτοῦ οὖσης τοσοῦτον χαμηλῆς ὥστε διὰ 1.50—3 δραχμῶν τὴν ἐβδομάδα μία οἰκογένεια λαμβάνει τακτικῶς κατ' οἶκον πάγον καθεκάστην πρῶταν.

Ἄμα ὡς ὁ χειμὼν ἐπέλθῃ καὶ ἡ ἐπιφάνεια τῶν

λιμνών και ποταμών πηγή, οι έμποροι του πάγου άρχονται τών έργασιών προς διατήρησιν και απόθήκευσιν αυτού. Τούτο γίνεται διά συστηματικής δλωσ και κανονικής εργασίας, δι' άπειρου αριθμού μηχανημάτων και εργατών, και τίθεται μετά τούτο εις άποθήκας χωρούσας περί τας 50—70,000 τόνους. Αι πλάκες του πάγου είναι 12—14 δακτύλων πάχους. Έπερχομένου του θέρους αρχίζει ή κατανάλωσις αυτού μεταφερομένου εις έκαστον οίκον δι' επί τούτου προσωπικού και διανεμομένου εις τας οικογενείας ώς οι γαλακτοπώλαι παρ' ήμιν μεταφέρουσι τώ γάλα.

Παρ' ήμιν είναι άληθές ότι φυσικόν πάγον δεν έχομεν. Άλλά από τινος χρόνου κατασκευάζεται πάγος τεχνητός. Νομίζομεν όμως ότι ο καύσων του Άττικού θέρους είναι τοσοῦτος ώστε εύκόλως θά ήδύναντο και πέντε άκόμη καταστήματα να ιδρυθώσιν και να κερδαινώσιν εκ τής βιομηχανίας ταύτης. Πρέπει όμως να ένοηθῆ καλώς ότι δέον να παρέχεται και εύκολία τις τοίς καταλωταίς και ή διανομή κατ' οίκους να ενεργείται συστηματικώς και τακτικώς, διότι πάντες δεν έχουσι τήν εύκολίαν ν' αποστέλλωσιν ύπηρέτας εις τας απόθήκας όπως λαμβάνωσι τόν αναγκαιοῦντα προς δροσιμόν αυτών πάγον.

Η ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΩΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ

Η φυσική ρώμη είναι ή βάση πάσης ήθικης και σωματικής εύπραγίας, και ο κυριώτερος όρος διαρκούς ύγείας. Ως ή άνδρική ρώμη και άγνεία τής γυναικός, οὔτω και ή γυμναστική και ή έγκράτεια πρέπει να βαινών δια χειρός κρατούμεναι. Έκτιθηλυμμένον άνθρ είναι κατὰ τὸ ήμισυ ασθενής, άνευ του ώθητικού τής φυσικής γυμνάσεως ο σύνθετος οργανισμός του άνθρωπίνου σώματος είναι ύποκειμένος εις άνωμαλίας κατὰ τών όποίων ή έγκράτεια και ή άγνεία δύνανται μόναι να αντιπράξωσιν. Διά τής αύξήσεως τής ενεργείας του συστήματος τής κυκλοφορίας, αι άθλητικά παιδια προάγουσι τήν αφάιρσιν νοσηράς ύλης και ταχύνουσι πάσας τας ζωτικας ενεργείας έωσοῦ ή άτονία και ή δυσπεψία αφανίζονται ως ή σκωρία εκ του άρότρου οῦ γίνεται χρῆσις. Όταν σκεφθῆ τις επί τής απαλλαγῆς τών σφόδρα εργαζομένων άνθρώπων εκ τών αποτελεσμάτων τής κακῆς και υπερβολικής τροφῆς, δεν δύναται ή να θεωρήσῃ ότι αι πλείυται τών συνήθων ήμῶν ασθενειών ήδύναντο να θεραπευθώσι μηχανικώς αντί χημικώς, διά τής αναοριχῆσεως επί δένδρου ή τής κατατμήσεως αυτού διά πελέκως, μάλλον ή διά τής ροφήσεως άφεψήματος εκ τών δυσαρέστων αυτού φύλλων.

Ο Ιατροφιλόσοφος Άσκληπιάδης, λέγει ο Πλλίνιος, εύρεν ότι ή ύγεία ήδύνατο να διατηρηθῆ, και εάν άπώλετο, να επανέλθῃ, διά φυσικής μόνον γυμνάσεως, οῦ μόνον δε άπέριπτε τήν χρῆσιν έσωτερικής θεραπείας, αλλά διήμυσία εκήρυξεν ότι θά άπέριπτε πᾶσαν άξίωσιν εις τόν τίτλον Ιατροῦ εάν ποτε ήθελεν

ασθενῆσει ή αποθάνει πλην εκ βιαίου θανάτου ή μεγάλης γεροντικής ηλικίας. Ο Άσκληπιάδης ετήρησε τόν λόγον του, διότι έζησε ύπερ τὰ 100 έτη και άπέθανεν εκ τών αποτελεσμάτων τυχαίου συμβάντος. Έσυνεθιζε να διορίζῃ σύστημά τι γυμναστικής επί παντός είδους σωματικού πόνου, τὸ αυτό δε εφήρμοζε και επί τινων ήθικῶν άταξιῶν οίον άκρασίαν, και τὰ αρχικά στάδια τής χρήσεως οίνοπνευματωδῶν ποτῶν. Ητο κατ' αρχήν θεραπεία, διότι εθεράπευε τὰ συμπτώματα διά τής άποσοθήσεως τής αίτίας, διότι τινά τών πολιορκούντων τήν νεότητα ελαττωμάτων δύνανται μετά βεβαιότητος να αποδοθώσιν εις υπερβολήν τής ισχυράς εκείνης δραστηριότητος ήτις δεν εύρίσκει έξοδον διά τής λειτουργίας καθιστικού βίου. Έν μεγάλαις πόλεσιν οι γονεὶς όφείλουν να φροντίζωσιν όπως τὰ τέκνα αυτών ασκῶνται εις γυμναστικής έργα, ως όφείλουσιν αυτοίς δαιταν άντισηπτικὴν εις μεμολυσμένον κλίμα.

Ο ΦΑΡΟΣ ΤΟΥ ΛΑΒΕΤΣΙ

Έν μέσω του στενού του Βονιφατίου—όπερ χωρίζει τήν Κορσικήν εκ τής Σαρδηνίας—κεῖται ή σχεδόν γυμνή νήσος του Λαβέτσι, προς δυσμὰς δε τής νήσου ταύτης κείται ο επικίνδυνος ύποβρύχιος βράχος νῦν φυλασσόμενος διά φάρου στηθέντος εντός ύψηλοῦ πύργου. Τόν Φεβρουάριον του 1855, τήν μεσημβρίαν, ή φρεγάτα «Σεμελλάντε», ήτις άνεχώρησεν εκ Τουλόνης τήν προτεραίαν, φέρουσα στρατόν διά τήν Κριμαίαν, έξώκειλεν εκ τής φοβεράς τρικυμίας επί του βράχου. Εκ τών 743 άνδρών οίτινες ήσαν επί του πλοίου, οὔδε εις έσώθη. Πεντακόσια ενενήντα δύο σώματα τὰ όποια περιεσυνήχθησαν μετά τήν πανολεθρίαν, έτάφησαν εν δυσι κοιμητήρισι εις τὰ δύο άκρα τής νήσου Λαβέτσι, και επί του ύψιστου μέρους τής νήσου όβελίσκος άνυψώθη εις μνήμην αυτών.

Πρό του συμβάντος τούτου, φάρος έγερθει επί τής νήσου του Ράτσολι, τὸ 1845, υπό τής Σαρδηνικής κυβερνήσεως, εχρησίμευε να δεικνύῃ τήν διόδον διά του Στενού, και εκείνοι οίτινες έγίνωσκον τήν διόδον ήδούον και τήν θέσιν του ύποβρυχίου βράχου. Υπερμέγεθες σῆμα εκ μετάλλου είχεν τεθῆ επί του μέρους. Επί του σήματος είχε τεθῆ όρειχάλκινος κώδων ζυγίζων περί τας 150 λίτρας, και ύπερ αυτών 6 κάτοπτρα, όπως άντανακλώσι τας ακτίνας του ήλιου ή τὸ φῶς τών πλησιοχώρων φανῶν. Ο κώδων έσήμανεν άδιακόπως, αλλά ο ψόφος τών κυμάτων πολλάκις επνιγε τήν φιλικήν αυτού φωνήν. Εκ τυχαίου τινος συμβάντος τὸ σῆμα μετ' όλων τών παραρτημάτων αυτού κατεσυνετριβῆ επί τών βράχων. Τότε άπεφασίσθη να κτισθῆ εκεί επί του ύποβρυχίου βράχου φάρος επί πύργου.

Ο βράχος του Λαβέτσι οὔδεποτε διατελεῖ υπέρνω του ύδατος. Έχει διάμετρον είκοσι και ενός ποδῶν, και κείται εις βάθος 8—20 ποδῶν υπό τήν

επιφάνειαν τής θαλάσσης. περι αυτήν δε είναι βαθία τὰ ύδατα ώστε πλοία δύνανται ασφαλώς να πλέωσιν. Κατορθώθη θέν ή άνέγερσις του φάρου και εθεωρήθη ότι πᾶς κίνδυνος είχεν άποσοβῆθη.

Ο πύργος εχρησίμευε να προειδοποιῆ εν καιρῷ ήμέρας, αλλά ήτο ανάγκη να γίνῃ πρόνοια και διά τας ώρας του σκότους κατὰ συνέπειαν ο Ιταλικός φάρος επί του Ράτσολι και ο Γαλλικός φάρος επί τής νήσου του Λαβέτσι, έκαστος ρίπτει έρυθρόν φῶς διά τών ύδατων. Ο πύργος κείται εις τήν συνάντησιν τών έρυθρῶν ακτίνων εκ τών σημείων τούτων. Εφόσον οι οι εν πλοίῳ βλέπωσι λευκόν φῶς εκ του ενός φανοῦ και έρυθρόν εκ του έτέρου είσιν εν ασφαλείᾳ· άλλ' εάν βλέπωσι έρυθρόν εξ άμφοτέρων, τότε είναι σημείον ότι πλησιάζουν τὸ όλέθριον μέρος.

Η νίκη επί του βράχου του Λαβέτσι εφαινετο πλήρης, ότε τὸ 1875, μετά τρικυμίαν τινα, εφάνη μετ' εκπλήξεως ότι ο φάρος δεν ύπήρχε πλέον· τὰ κύματα τόν είχον καταρρίψει. Ο βράχος εφυλάσσετο προσωρινῶς διά σήματος, και μέτρα ελήφθησαν όπως ο φάρος παλινορθωθῆ. Όπως καταστῆ ο πύργος εις τὸ εξῆς άκαταγώνιστος, άπεφασίσθη να ασφαλισθώσιν οι τοίχοι τούτου διά δεκατριῶν στύλων σιδηρῶν έμπεπηγμένων εντός του στερεοῦ βράχου.

Η έπιστήμη χορηγεῖ εις τόν άνθρωπον τὰ μέσα δι' ὧν να δύναται οὔτος να εργάζεται υπό τὸ ύδωρ, αλλά τὸ ψύχος είναι μέγιστον, και ο δύτης δεν δύναται να διαμείνῃ επί μακρόν. Εύρεθη αδύνατος ή διάτρησις τών απαιτουμένων όπῶν εντός του στερεοῦ βράχου άμέσως, αλλά διά μηχανημάτων κατορθώθη να τὸ έργον αρχίσῃ τήν 1η Απριλίου 1876. Τῆ 1η Ιουνίου, 46 άνδρες ήσαν έτοιμοι ν' αρχίσωσι τήν εργασίαν τῆ 5η του μηνός. Τήν επομένην ήμέραν διεκόπησαν εκ κακοκαιρίας, διαρκεσάσης 18 ήμέρας. Ένδεκα τρικυμιαί συνέβησαν διαρκούντος του θέρους ώστε εξ 117 ήμερῶν ήδυνήθησαν να εργασθώσι μόνον τας 36. Ένδεδυμένοι ύποβρύχιον στολήν, και όπλισμένοι διά μχαιρῶν όπως υπερασπίζωσιν έαυτούς εναντίον τών τεράτων τής θαλάσσης, οι δύται κατήλθον επί του βράχου. Όταν εκυριεύοντο εξ υπερβολικού ψύχους και δεν ήδύναντο να εργασθώσι πλειότερον, έδιδον τὸ σημειον και άνεσύροντο όπως αναζωογονηθώσιν ενώπιον πυρᾶς ήναμμένης επί του πλοίου τὸ όποιον τοῦς παρηκόλουθει. Ο ισχυρότερος εξ αυτών ήδύνατο να εργάζεται υπό τὸ ύδωρ μόνον επί δύο ώρας τήν πρωίαν, και δύο μετά μεσημβρίαν. Υπερ τὸ ήμερομίσθιον αυτών, οι ένυδροι οὔτοι εργάται ελάμβανον 4 εκατ. του φράγκου καθ' έκαστον λεπτόν τής ώρας καθ' ο διετέλουν υπό τὸ ύδωρ.

Επί τέλους τῆ 30 Σεπτεμβρίου 1876, ο όγκος του θεμελίου ύψώθη τρεις πόδας ύπερ τήν επιφάνειαν του ύδατος. Οι μηχανικοί θέν ήδύναντο να έγκαθιδρυθώσιν αυτοί και τὰ εργαλεία των επί τής νήσου τήν όποίαν χειρ άνθρωπίνη άνήγειρεν. Οι σιδηροί στύλοι τότε επήχθησαν εντός του βράχου επί τής βά-

σεως δε ταύτης ο πύργος αυτός ύψώθη και συντελέσθη τόν Σεπτέμβριον του 1879.

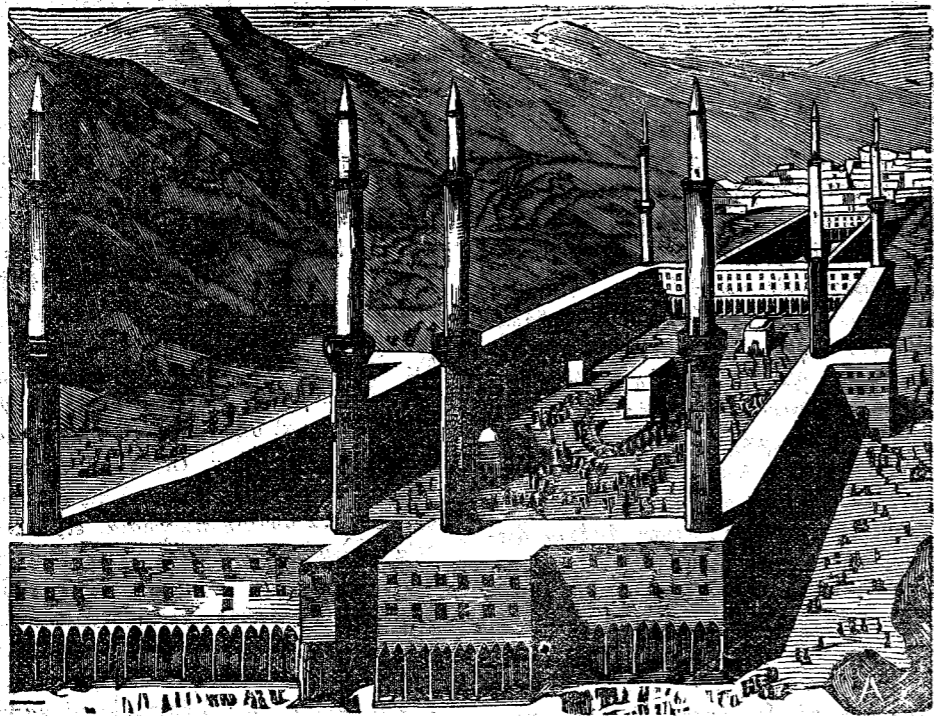
Τὸ επί τής νήσου Λαβέτσι οικόδομημα τούτο είναι κυκλοτερῆς πύργος ύψόμενος 26 πόδας υπέρνω τής επιφανείας του ύδατος· τὸ θεμέλιον ή βάση έχει διάμετρον 20 ποδῶν και ο πύργος αυτός έχει διάμετρον περί τούς 18 πόδας επί τής βάσεως και 13 επί τής κορυφῆς, είναι δε χρωματισμένος δι' άλλεπαλλήλων ζωνῶν μελαίνων και έρυθρῶν, δεικνύων οὔτω τοίς ναυτιλλομένοις ότι δύνανται να διέρχωνται εξ έκατέρου μέρους.

Η ΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΙΩΝ ΘΗΡΙΩΝ

Ο αρχαίος θηριοτρόφος Άλφρέδος Στίλλ, λέγει ότι ή υπερβολική μαστίγωσις καθιστᾷ τὸ ζῶον επίμονον και ελαττωματικόν, αλλά βασιμὸς τις μαστιγώσεως είναι αναγκαίος. Προς γύμνασιν άγρίου θηρίου, ελεγε, πρέπει πρώτον να άποκτήσῃ τήν γνωριμίαν του εκτός του κλωβοῦ του, και να καταστήσῃ τὸ ζῶον να συνήθῃ με τὸ πρόσωπόν σου, αλλά πρώ πάντων με τήν φωνήν σου. Τὰ θηρία συνειθίζουσι ταχύτερον με τήν φωνήν ή με τὰ πρόσωπα, και διευθύνονται πλειότερον διά του ήχου ή διά του βλέμματος. Άμα εξοικειωθῆ τις προς τὰ θηρία, και ταῦτα εξοικειωθῶσι προς τὸ πρόσωπον του θηριοτρόφου, εύθῆς αρχίζει οὔτος να τὰ γυμνάζῃ εις παιγνίδια. Καί τοι τὰ παιγνίδια ταῦτα είναι απλά, απαιτεῖται πολὺς καιρὸς και ύπομονή και πολλή μαστίγωσις όπως συνειθώσιν εις αυτά. Οι λέοντες είναι τὰ έξυπνότερα τών άγρίων θηρίων, δύναται τις να γυμνάσῃ λέοντα να τελῆ τὰ συνήθη παιγνίδια, εις πέντε εβδομάδας. Μία εβδομάς πλειότερον χρειάζεται προς διδασκαλίαν λεαίνης, και λεοπαρδάλεως εξ εβδομάδες. Έπτὰ έως οκτὼ εβδομάδες χρειάζονται προς διδασκαλίαν τίγρεως, ενῶ διά τήν ύαιναν απαιτοῦνται τέσσαρες μήνες. Τὸ δυσκολώτερον πράγμα είναι να διδάξῃ τις άγριον θηρίον να σοι επιτρέψῃ να κατάκεισαι επ' αυτού χωρὶς τούτο να προσπαθῆσῃ να σε καταβρωχθίσῃ. Η εύγένεια ματαίως επιδαψιλεύεται εις άγριον θηρίον. Με τήν τίγριν πρό πάντων πᾶσα εύπροσηγορία είναι ματαία. Η τίγρις δύναται να σε καταφάγῃ και μετά γνωριμίαν εξ ετών ως και μετά τοιαύτην εξ εβδομάδων. Κατὰ κανόνα ή μαστίγ είναι τὸ αποτελεσματικώτερον όργανον προς εκγύμνασιν. Άμα άπορρίψῃ τις τήν μαστίγα τὰ θηρία θά φαντασθώσιν ότι άπώλεσα πᾶσαν δύναμιν επ' αυτών. Τέσσαρες γυμνασμέναί τίγρεις εκτιμῶνται εις 160,000 φρ. αλλά μία μη γυμνασμένη δ ν αξίζει πλειότερον τών 22,500 φρ. Οι λέοντες αξίζουν περι τας 10,000—11,000 φρ. Οι πάνθηρες 3,000 φρ. Αι ύαιναί 1250 φρ. Αι λεοπαρδάλες από 1000—2000 φρ. κατὰ τὸ είδος.

ΙΣΛΑΜ

Ἐν ἔτει 570 μ. Χ. ὁ Μωάμεθ ἐγεννήθη ἐν τῇ πόλει τῆς Μέκκας τῆς Ἀραβίας. Ἰσλάμ, ὡς καλεῖται ἡ θρησκεία ἢ Ἰδρυσ, σημαίνει πλήρης ὑπακοή εἰς τὸν Θεόν· οἱ ὄπαδοι τῆς θρησκείας ταύτης ἀριθμοῦνται εἰς 175 ἑκατομ. ἐξ ὧν ἐξ ἑκατομ. ὑπάρχουσιν ἐν Εὐρώπῃ, ὥστε πλεον τοῦ ἐνός ὀγδόου τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ κόσμου ἀναγνωρίζει τὸν ψευδῆ προφήτην. Ἐν τῇ μεγάλῃ ἱεραποστολικῇ σχολῇ ἐν Καϊρῷ, ὑπάρχουσι σήμερον δέκα χιλιάδες μαθηταὶ ὑπὸ ἐγκύμνασιν, ἔτοιμοι νὰ μεταβῶσιν εἰς οἰονδήποτε μέρος τοῦ κόσμου νὰ διδάξωσι τὰ δόγματα τοῦ Ἰσλάμ. Οἱ ἱεραπόστολοι τοῦ Χριστοῦ συναντῶσι τοὺς οὐ μόνον ἐν Τουρκίᾳ, ἧτις εἶναι τὸ κέντρον τῆς

Ἡ Καάβα τῆς Μέκκας.

δυνάμεως αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν Περσίᾳ, ἐν Ἰνδίας ἐν Σινικῇ καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς Ἀφρικῆς. Ὀλίγιστοι ἐκ τῶν ὄσων πρὸςθεύουσι τὴν πίστιν ταύτην κατεπέσθησαν νὰ τὴν ἐγκαταλίπωσι διὰ τὸν χριστιανισμόν. Τοῦτο ὀφείλεται ἐν μέρει εἰς τὰς καταδιώξεις ἃς ὑφίστανται ἐὰν τοῦτο πράξωσιν.

Ἡ Καάβα τῆς Μέκκας εἶναι τὸ διασημότερον τῶν τσαμίων τοῦ Ἰσλάμ. Τὸ τσαμίον τοῦτο ἦτο πρότερον ναὸς εἰδωλολατρῶν, πολὺ πρὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Μωάμεθ· οἱ Ἀραβες διηγοῦνται ὅτι ὁ Ἀδάμ καὶ ἡ Ἑῦα ἦλθον εἰς Μέκκαν ἀφοῦ ἐξώθησαν τοῦ παραδείσου, καὶ ἐκεῖ ἐπετράπη αὐτοῖς νὰ κατασκευάσωσι ναὸν κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ ἐν τῇ Ἐδέμ. Ἐν γωνίᾳ τινὶ ἐνός τῶν τοίχων τῆς Καάβας ὑπάρχει ἡ περιφ-

μος μαύρη λίθος, ἣν, ἡ παράδοσις λέγει, ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἐκόμισεν ἐκ τοῦ Παραδείσου. Καίτοι οὐδὲν ἐστὶ τὸ ἀξιοσημειώτον ἐν τῇ λίθῳ αὐτῇ, διότι εἶναι τεμάχιον κοινῆς βασάλτου, ἡμικυκλικὸν τὸ σχῆμα, περὶ τὰς ἐξ δακτύλους ὑψηλὴ καὶ ὀκτὼ πλατεῖα, θεωρεῖται ἱερωτάτη, καὶ ἑκατοντάδες χιλιάδων προσκυνητῶν διήλθον θάλασσαν καὶ ξηρὰν ὅπως τὴν φιλήσωσιν.

Ὁ Μωάμεθ πολλάκις ἐπεσκέψατο τὴν Καάβαν ὅταν ἦτο παῖς. Ὅταν δὲ ἦτο ἀνὴρ ἐσυνήθιζε νὰ ὁδοιπορῇ μετὰ τινῶν ἐκ τῶν καραβανίων ἄτινα ἐπορεύοντο πρὸς βορρᾶν ἐν τῇ Συρίᾳ χάριν ἐμπορίας. Κατὰ τὰς ὁδοιπορίας ταύτας εἶδεν ἀναμφιβόλως καὶ ἤκουσε πολλὰ περὶ Χριστιανῶν καὶ Ἰουδαίων καὶ ἔμαθε περὶ τῶν ἱερῶν αὐτῶν βιβλίων καὶ περὶ τοῦ

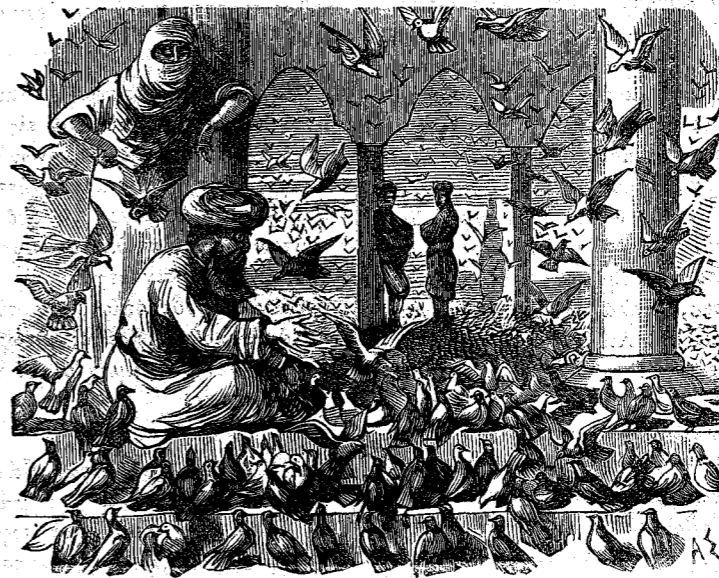
ἐνιαίου τοῦ Θεοῦ κατ' ἀτίθεσιν τῶν προγόνων αὐτοῦ οἵτινες ἦσαν εἰδωλολάτραι. Εἰσῆλθεν ἐπομένως εἰς τὴν Καάβαν καὶ ἐδίδαξε τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἀγγέλων ἑαυτὸν ὡς προφήτην τοῦ Θεοῦ καὶ ζητήσας νὰ καταστρέψῃ τὰ εἰδωλα. Τοῦτο ἐξῆγειρε τὴν ἀντίστασιν τῶν συμπολιτῶν του. Μετ' οὐ πολὺ ἐσκέφθησαν νὰ τὸν καταστρέψωσιν, ἀλλὰ διέφυγεν. Ἐν ἔτει 622 ἔλαβε χώραν ἡ διάσκημος Ἐ γ ε ρ α ἢ φυγὴ τοῦ Μωάμεθ ἐκ Μέκκας εἰς τὴν Μεδίναν. Ἐκ τῆς φυγῆς ταύτης τοῦ ἑαυτῶν προφήτου ὀλόκληρος ὁ Μωαμεθανικὸς κόσμος ἀριθμεῖ τὸ ἔτος αὐτοῦ, ἀκριβῶς ὅπως οἱ Χριστιανοὶ ἀριθμοῦμεν ἐκ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Τὸ ἔτος ὅθεν 1881 εἶναι διὰ τοῦς Μουσουλμάνους 1259.

Κατὰ τὴν φυγὴν ταύτην, λέγεται ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ προφήτου ἐσώθη ἀφ' ἐνός μὲν ὑπὸ ἀράχνης καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ περιστερᾶς. Ἡ ἀράχνη ὕφανε τὸν ἰστὸν αὐτῆς, καὶ αἱ περιστεραι μετὰ τῶν νεοσσῶν τῶν ἔμμενον ἀτάραχοι παρὰ τὸ στόμιον τοῦ σπηλαίου ἔβθα ὁ Μωάμεθ εἰς κρυβῆ, καὶ οἱ διώκται αὐτοῦ νομίζοντες ὅτι οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ἴναι ἐκεῖ, ἀντιπαρήλθον. Εἰς ἀνάμνησιν τῆς λυτρώσεως ταύτης μέχρι τῆς σήμερον αἱ περιστεραι τρέφονται ἀπὸ τοῦ πύργου ἐνός τῶν τσαμίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Προτοῦ φύγῃ ἐκ Μέκκας ὁ Μωάμεθ ἤρξατο νὰ ἔχη ἀποκαλύψεις, ὡς αὐτὸς ἐκάλει ταύτας ἐξ οὐρανοῦ. Ἡ ἔκθεσις τῶν ὀπτασιῶν του ἐγράφη καὶ τὰ ἀπομνημονεύματα ταῦτα, μεθ' ὧν προσέθηκε μετὰ ταῦτα ἐν Μεδίᾳ, ἀποτελοῦσι τὸ Κοράνιον, ἢ τὸ ἱερὸν βιβλίον τῶν Μουσουλμάνων. Σύνκειται ἐξ 114 κεφα-

ἢ διάδοχοι τοῦ Μωάμεθ ἐβασίλευον ἐν Βαγδατίῳ.

Μετὰ τινὰς ἑκατονταετηρίδας οἱ Τούρκοι φρίανονται ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐλθόντες ὡς πολεμικὴ φυλὴ ἐκ τῆς βορείου Ἀσίας. Ἀνέτρεψαν τοὺς Ἀραβας, ἀλλ' ἐδέξαντο τὴν θρησκείαν αὐτῶν, καὶ ἐγένοντο οἱ ἰσχυρότεροι ὑποστηρικταὶ τοῦ Ἰσλάμ. Κατέκτησαν τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐφάνη ὡσάνει θὰ κατέκταν σύμπασαν τὴν Εὐρώπην. Μόλις πρὸ 200 ἐτῶν ἀπεκρούσθησαν ἐκ τῆς Βιέννης. Ὁ Σουλτάνος τῶν Τούρκων ἀξιοῖ ὅτι εἶναι ὁ διάδοχος τοῦ Μωάμεθ, καὶ ὅτι ἐνασκει ἐξουσίαν ἐφ' ὅλου τοῦ μουσουλμανικοῦ κόσμου ἔτι καὶ ἐν Ἰνδίας καὶ τῇ Σινικῇ. Ἀλλ' οἱ Πέρσαι καὶ τινες ἄλλοι ἀρνοῦνται τοῦτο καὶ λέγουσιν ὅτι ὁ Καλίφης αὐτῶν πρέπει νὰ ἴναι ἐκ τῆς αὐτῆς ἀραβικῆς οἰκογενείας ἐξ ἧς ὁ Μωάμεθ. Ὁ Ἰσλαμισμὸς διδάσκει ὅτι αὐδεὶς ἐστὶ Θεὸς

Πύργος τσαμίου ἐφ' ᾧ τρέφονται περιστεραι ἐν Κωνσταντινουπόλει.

λαίων ἐκάστη δὲ λέξις αὐτοῦ, διεκέρυξεν ὁ Μωάμεθ, εἶναι θεῖα προσταγῆ γεγραμμένη.

Ἀφικόμενοι εἰς Μεδίαν ὁ Μωάμεθ καὶ οἱ ὄπαδοι αὐτοῦ ἐπεχείρησαν νὰ προαγάγωσι τὴν πίστιν διὰ τῆς βίας μᾶλλον ἢ διὰ τῶν ἐπιχειρημάτων. Διὰ πολέμου κατέκτησε τὴν Μέκκαν τὸ 630 καὶ κατέστρεψε πάντα τὰ εἰδωλα ἐν τῇ Καάβᾳ. Δύο ἔτη βραδύτερον ἀπέθανεν ἐν Μεδίᾳ, ἀλλ' οἱ ὄπαδοι αὐτοῦ ὑπήκουσαν ταῖς ἐπιταγαῖς αὐτοῦ, καὶ ἐπολέμησαν διὰ τὴν πίστιν τοῦ Ἰσλάμ. Δέκα χιλιάδες χριστιανικαὶ ἐκκλησίαι λέγεται ὅτι εἴτε κατεστράφησαν εἴτε μετεστράφησαν εἰς Μωαμεθανικὰ τεμένη. Ἡ Ἱερουσαλήμ ἐάλω τὸ 636, καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια τῷ 640. Μόλις εἶχον παρέλθει ἑκατὸν ἔτη ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Μωάμεθ καὶ ἡ Ἰσπανία ὑπετάγη καὶ διέμεινεν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Μουσουλμάνων ἐπὶ 700 ἔτη. Ἐν τῇ Ἀνατολῇ κατεκτήθη ἡ Περσία, καὶ οἱ Καλίφαι

εἰμὴ ὁ Θεός, καὶ ὁ Μωάμεθ εἶναι ὁ προφήτης αὐτοῦ». Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ἀδιαλείπτως ὡς ἄρθρον πίστεως. Ὁ Ἰσλαμισμὸς διδάσκει ὅτι ὁ Μωῦσῆς καὶ ὁ Ἰησοῦς ἦσαν προφῆται τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' οὐχὶ τῆς αὐτῆς τάξεως ὡς ὁ Μωάμεθ.

Ὁ Ἰσλαμισμὸς εἶναι θρησκεία ἐχουσα τύπους λίαν αὐστηροῦς. Προσευχὴ πρέπει νὰ γίνηται πεντάκις τῆς ἡμέρας καὶ ἐὰν δὲν γίνη κατὰ τοὺς κανόνας ἀπόλλυσι πᾶσαν αὐτῆς τὴν δύναμιν. Ἐὰν μὴ τις πρότερον λουσθῇ καὶ ἐὰν μὴ τοῦτο γίνη καθ' ὀρισμένον τύπον, ἡ προσευχὴ εἶναι ἄκυρος. Κατὰ τὸν νόμον τοῦ Ἰσλάμ ἐὰν τις νύψῃ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα πρὸ τῆς δεξιᾶς, ἢ τὴν βίνα πρὸ τῶν ὀδόντων δὲν εἶναι εὐπρόσδεκτος εἰς προσευχὴν· ἐπίσης ἐὰν αἱ γονυκλισίαι δὲν εἶναι ἀκριβεῖς κατὰ τὴν τάξιν, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ δὲν εἶναι ἐστραμμένον πρὸς τὴν Μέκκαν, ἡ προσευχὴ αὐτοῦ ματαιοῦται.

Αίαν επίβλητικόν είναι διά τὸν περιηγούμενον τὴν Ἀνατολὴν νὰ ἀκούσῃ τὴν πρόσκλησιν εἰς προσευχὴν ἐκ τῶν μιναρῶν τῶν πσαμίων. Ὁ μουζίνης ἀνέρχεται εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ μιναρῆ, καὶ διὰ καθαρᾶς καὶ ἐρρυθμοῦ φωνῆς ἐπαναλαμβάνει τὸ σύμβολον τῆς πίστεως: «Δὲν ὑπάρχει Θεὸς εἰμὴ μόνος ὁ Θεὸς καὶ ὁ Μωάμεθ εἶναι ὁ προφήτης αὐτοῦ» καὶ προσκαλεῖ εἰς προσευχὴν. Ὁ εὐσεβὴς μουσουλμάνος ὁποῦδήποτε καὶ ἀν εὐρίσκειται καὶ ὅτι δῆποτε καὶ ἀν πράττη ἅμα ἀκούσῃ τὸ κήρυγμα τοῦτο ἀμέσως πίπτει γονυκλινῆς καὶ προσεύχεται.

ΕΝ ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΑΝΕΚΑΤΟΝ

Ἐν ἔτει 1666, ὅτε τὰ σκῆπτρα τοῦ Ὀσμὰν ἐκράτει Μωάμεθ ὁ Δ', σάλος μέγας καὶ τάρραχος διηγήθη ἀνά τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν. Ἰουδαῖοι τις, Μωσῆς τὸ ὄνομα καὶ Σμυρναῖος τὴν πατρίδα, ἀφοῦ τρίς ἐνυμφεύθη καὶ ἐδυστύχησεν ἐν τῷ γάμῳ, μετέβη εἰς Ἱερουσόλυμα καὶ ἐκήρυξεν ἑαυτὸν Μεσσίαν. Ἐπεμψεν ἐγκυκλίους ἐπιστολάς εἰς πάντας τοὺς ἐν Τουρίᾳ Ἰουδαίους καὶ ἐξαιρέτως εἰς τοὺς τῆς Σμύρνης καὶ Θεσσαλονίκης δι' ὧν ὠνόμαζεν ἑαυτὸν Σεβαθάιον Ξεῦην, μόνον καὶ πρωτότοκον υἱὸν τοῦ Θεοῦ, Μεσσίαν καὶ Σωτῆρα τοῦ Ἰσραὴλ. Χιλιάδες Ἑβραίων ἔδραμον εἰς τὸν νέον Μεσσίαν, οὐχὶ μόνον ἐκ Σμύρνης, Θεσσαλονίκης καὶ Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλὰ καὶ ἐκ Γερμανίας, Ἀμστελδάμου, Βενετίας καὶ Λισβόρου. Θόρυβος μέγας ἐπεγίνετο τὰ πνεύματα τῶν Ἰουδαίων κατεταράσσοντο. Ὁ τότε Βεζύρης Κιουπριλῆ Ἀχμέτ πασᾶς πληροφορηθεὶς τὰ περὶ τοῦ Μεσίου τούτου, διέταξε τὴν σύλληψιν καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔνθα ἀφικόμενον, ἐπέκλεισεν εἰς τὸ δεσμωτήριον. Οἱ ὄπαδοι αὐτοῦ ἀνέμενον τὰ προφητευόμενα θαυματουργήματα, ὅτι μετὰ ἐνέα μῆνας ἐπιβαίνων Λέοντος καὶ περιστοιχούμενος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων θέλει καταστήσει τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰσραὴλ. Ὅκτῳ ἡδὴ μῆνας ἐστέναιζεν ὁ δυστηνος Μωσῆς εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὅτε ὁ Βεζύρης, μεταβὰς εἰς Κρήτην, ἐνεπιστεύθη τὸν δέσμιον Μεσσίαν εἰς τὸν ἐπίτροπόν του, οὗτος δὲ μετέφερεν αὐτὸν εἰς Ἀδριανούπολιν, ἔνθα διέτριβε τότε (1666) Μωάμεθ ὁ Δ'. Ὁ Σουλτάνος μετεχειρίσθη συνοπτικὴν διαδικασίαν. Προσέταξε νὰ γυμνώσωσιν αὐτὸν καὶ νὰ τὸν τουφεκίσωσιν εἰπὼν ὅτι, ἀν ὄντως ἦναι υἱὸς Θεοῦ, δὲν θέλει ὑποστῆ βλάβην ἐκ τῶν σφαιρῶν καὶ ἀν τοῦτο γένηται πρῶτος αὐτὸς θέλει πιστεύσει εἰς τὴν διδασκαλίαν του. Τότε ὠμολόγησεν ὁ τρισάθλιος Μωσῆς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ δράμα ἐλύθη. Ὁ Μεσσίας ἐγένετο μουσουλμάνος καὶ τῆ σουλτανικῆ δυνάμει κατέπεισε χιλιάδας Ἑβραίων νὰ ἀσπασθῶσι τὸν μωαμεθανισμόν. Ὁ ἱστοριογράφος Χάμερ, ἐξ οὗ ἐρανίζομεθα τὸ περιεργὸν τοῦτο ἐπεισόδιον προστίθησιν ὅτι ὁ τότε Σεῖχ-ουλ-Ἰσλάμης περισσότερον εὐχαριστήθη μὲ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην τοῦ Σεβαθαίου Ξεῦη, ἢ μὲ τὴν συζήτησιν ἣν ἔσχε μετὰ τοῦ Διερχομένου Παναγιωτάκη ἐνώπιον τοῦ

Βεζύρου καὶ ἄλλων μεγιστάνων ἐπ' ἐλπίδι νὰ φέρῃ τὸν περιφάνη ἐκείνον Φάναριώτην εἰς τὴν μωαμεθογνώσιαν.

Περίεργος θρησκεία εἶναι ἡ τοῦ Ἰνδοῦ ἣτις ἄγει αὐτὸν νὰ ἐπιτελῇ τὰ βαρύτερα καθήκοντα καὶ ὑποβάλλῃ αὐτὸν εἰς τὰς αὐστηροτέρας δοκιμασίας καὶ καρτερίας. Εἶδος τι αὐτοπροαιρέτως ἐπιβαλλομένης ποινῆς εἶναι καὶ ἡ ἐξῆς: Ἄβκτεινόμενος χαμαὶ ὕπτιος, ὁ πιστὸς λαμβάνει δράκᾳ ὕγρου χύματος τὸ ὅποιον ἐπιθέτων ἐπὶ τοῦ ἀνω αὐτοῦ χεῖλους φυτεύει ἐν αὐτῷ σπέρρον σινάπεως καὶ ἐκτιθῆσιν ἑαυτὸν εἰς τὴν δρόσον τῆς νυκτὸς καὶ τὸ θάλλπος τῆς ἡμέρας ἕως οὗ ὁ σπέρρος βλαστήσει. Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ὁ ἄνθρωπος πρεπεὶ νὰ κῆται ἀκίνητος χωρὶς τροφῆν ἢ πόσιν, ἕως οὗ ἡ βλάστησις ἐλευθερώσῃ αὐτὸν, τὸ ὅποιον συνήθως γίνεται κατὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν.

Ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη βεβαίως ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ καπνοῦ κωλύει τὴν αὔξησιν εἰς τοὺς παῖδας, σταματᾷ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μύων καὶ ἐξασθενεῖ τὸ αἷμα. Ἰατρὸς ἐνήργησεν παρατηρήσεις ἐπὶ τριακόντα ὀκτὼ παίδων ἀπὸ 9 μέχρι 16 ἐτῶν ἡλικίας καὶ εἰς 27 ἐκ τούτων εὗρεν ἐπιβλαβῆ ἀποτελέσματα. Ἐτερος ἱατρὸς ἀνέλιπε σιγαρέτον καὶ εὗρεν ὅτι ὁ καπνὸς ἦτο βεβρεγμένος δι' ὀπίου, καὶ τὸ χαρτίον εἶχε λευκανθῆ δι' ἀρσενικοῦ. Ἀπρεπὲς θεωρεῖται τὸ καπνίζειν εἰς κυρίαν δὲν βλέπωμεν διατὶ νὰ μὴ ἦναι τὸ αὐτὸ διὰ τοὺς παῖδας.

Ἡ ΤΥΧΗ.—Τῆς σφαιροβάτου τύχης τὸ ἄστατον καὶ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων τὸ μάταιον θέλων νὰ σημάη εἰς τῶν ἐπτὰ σοφῶν τῆς Ἑλλάδος, Πιττακὸς ὁ Μιτυληναῖος, κατεσκεύασε κλίμακα εἰς οὐδεμίαν μὲν χρῆσιν ἐπιτηδείαν· αὐτὸ δὲ τοῦτο ἀνάθημα εἶναι αἰνιττόμενος τὴν ἐκ τῆς τύχης ἄνω καὶ κάτω μετάπτωσιν, τρόπον τινα τῶν μὲν εὐτυχοῦντων ἀνιόντων, κατιόντων δὲ τῶν δυστυχοῦντων (Αἰλιανὸς Ποικιλ. Ἱστορ. Βιβλ. Β', Σ. 29).

Ἐκ ταύτης τῆς τοῦ Πιττακοῦ κλίμακος ἐκτοτε βεβαίως ἔλαβε τὴν ἀρχὴν καὶ ὁ μέχρι τοῦ νῦν παρὰ πολλοῖς διασωζόμενος καὶ περιφερόμενος παροιμιώδης ἐκεῖνος λόγος.—Τί ἄραγε ἐργάζεται ὁ Θεός; —Κατασκευάζει κλίμακα. Εἰς τί τὰς μεταχειρίζεται; —Ἄλλους μὲν νὰ ἀναβιβάζῃ, ἄλλους δὲ νὰ καταβιβάζῃ. Παραπλήσια λέγει καὶ ὁ Προφητᾶναξ: «ἐγείρει ἀπὸ τοῦ χύματος τὸν πτωχὸν καὶ ἀπὸ τῆς κοπρίας ἀνυψοῖ τὸν πέννητα. Διὰ νὰ καθίσῃ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀρχόντων, μετὰ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ αὐτοῦ». (Ψαλμ. ριγ', 7—8).

ΜΥΘΟΣ.—Ἐρημίτης τις συνέλαβε ποτὲ τὴν παράδοξον ἰδέαν νὰ συμφιλώσῃ τὸν διάβολον μετὰ τοῦ Θεοῦ.—Βλέπεις Κύριέ μου, ἔλεγε πρὸς τὸν Θεόν, ὅτι

ὁ ἄσπονδος ἐχθρὸς σου διάβολος ἀρπάζει καθ' ἡμέραν ἐν τῶν πλασμάτων σου. Κρίνω εὐλογον νὰ συγχωρήσῃς αὐτὸν ἵνα παύσῃ πλέον ὁ τοσοῦτος τῶν ψυχῶν ὄλεθρος. Συγκατένευσεν ὁ Θεός, ὁ δὲ ἐρημίτης ὡς μερίτης τῆς συνδιαλλαγῆς ἀπῆλθε ἵνα συμβουλευσῇ καὶ τὸν διάβολον.—Τί κερδαίνεις, εἶπε πρὸς αὐτὸν, ἀν σύρῃς καθ' ἡμέραν τόσας ψυχὰς εἰς τὴν κόλασιν καὶ σὺν αὐταῖς συγχρόνως κολάζῃσαι καὶ σὺ; Ὁρπελιώτερον ἤθελεν εἶσθαι εἰς σὲ νὰ παύσῃς τοιοῦτον πόλεμον καὶ νὰ φιλιωθῇς μετὰ τοῦ Θεοῦ. Μὲ τέσσαρας μόνον λέξεις εἶμι ἱκανὸς νὰ διαλύσω τὴν διαφορὰν σας. Ἦρσεν εἰς τὸν διάβολον ἡ συμβουλή καὶ ἠρώτησε τὸν ἐρημίτην ποῖαι ἦσαν αἱ λέξεις.—Ἰδοὺ αὐταὶ ἀπεκρίθη ὁ ἐρημίτης «Κύριε, συγχώρησόν μοι».—Μετὰ χαρᾶς ἀνταπήνησεν ὁ διάβολος, ἀλλ' εἶπέ μοι πρῶτον τίς μέλλει νὰ προφέρῃ τὰς τέσσαρας ταύτας λέξεις ἐγὼ ἢ ὁ Θεός; Ἀμα ἤκουσε παρὰ τοῦ ἐρημίτου ὅτι ἦτο χρεῖα ἵνα αὐτὸς τὰς ἐκφωνήσῃ ἀνεχώρησε μετὰ κακίας καὶ ὀργῆς πλείονος τῆς προτέρας.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι δίδουσι ἀκράσιν εἰς λόγους διαλλαγῆς οὐχὶ ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ἐλπίζοντες νὰ ἀδικώσιν ἐφεξῆς ἀνευ οὐδενὸς ἐλέγχου.

Καὶ ἕτερος Τάνερ κατ' αὐτὰς ἐφάνη ἐν τῷ γένει σκύλου νηστεύσαντος ἐπὶ 39 ἡμέρας· ἀλλὰ ἐνοεῖται ὅτι τὴν νηστείαν ἐτέλεσε ἄκων καὶ ἐκ λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς διαθέσεώς του. Ὀλόκληρον σύνταγμα πυροβολικοῦ, ἐν τοῖς στρατώσι τοῦ Μέτς, ἀνεχώρησεν τὴν πρώτην Ἰουνίου πρὸς τέλει γυμνασίων καὶ ἀπουσίασεν ἐπὶ 39 ἡμέρας. Ἐπανελθόντων τῶν στρατιωτῶν ἠνοιχθῆ ἡ θύρα τοῦ στρατώνος· εἰς τῶν στρατιωτῶν εὗρε κύνα ἀνήκοντα εἰς τὸ σύνταγμα, κείμενον χαμαὶ, ζῶντα ἔτι, ἀλλ' εἰς ἄκρον ἀσθενῆ καὶ κατεσκληκότα. Πῶς ἔζησεν εἶναι μυστήριον· οὔτε τροφήν, οὔτε ὕδωρ ἠδυνήθη ἐκεῖ νὰ εὕρῃ· εἶχε μόνον μασηθεὶ σάνιδας τινὰς τὰς ὁποίας εὗρεν ἐν τῷ δωματίῳ. Ἦτο τόσον ἀσθενὴς ὥστε οὐδὲ νὰ σαλεύσῃ ἠδύνατο, ἐπὶ δύο δὲ ἡμέρας ἐτρέφετο μὲ γάλα διδόμενον αὐτῷ διὰ σωλήνος. Ἀλλὰ ταχέως ἀνέλαβε καὶ ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἠδύνατο νὰ τρώγῃ ὡς πρότερον.

Οἱ κομισταὶ τῶν τηλεγραφημάτων ἐν Ἀγγλίᾳ εἰσι παῖδες. Τοῦτο δὲ ὅπως ἔχωσι τὴν εὐκολίαν νὰ τρέχωσι καὶ συνεπῶς παραδίδωσι ταχέως τὰ τηλεγραφήματα εἰς τὸν πρὸς ὄν ὄρον Παρ' ἡμῖν τὸ τηλεγραφεῖον κατὰ τὸ πλείστον εἶναι σκεδὸν εἰπεῖν γηροκομῖον. Ἡ ταχύτης τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας ἀπαιτεῖ καὶ ταχύτητα διαβιβάσεως τηλεγραφημάτων· ὅταν ὅμως τὸ τηλεγράφημα ἀφικνεῖται εἰς τὸ γραφεῖον τὴν πρῶταν καὶ δίδεται εἰς τὸν πρὸς ὄν ὄρον τὴν ἐσπέραν βεβαίως τότε ματαιοῦται τὸ ἐκ τῆς ταχύτητος κέρδος. Ἀλλὰ ταῦτα ἐν παρόδῳ. Τοὺς παῖδας κομιστὰς τῶν τηλεγραφημάτων ἐν Ἀγγλίᾳ περιποιούν-

ται πολὺ ἡ πόλις καὶ οἱ ἰδιῶται. Ἀρτίως προσνήχθη αὐτοῖς, 300 τὸν ἀριθμὸν, γεῦμα καὶ διασκέδασις ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁποίας ἦτον ὁ γενικὸς διευθυντῆς τῶν τηλεγραφείων, παρὰ τῆς δουκίσσης τῆς Μαγχεστρίας ἐν τῇ ἐξοχικῇ αὐτῆς ἐπαύλει ἔνθα εὐθύμησαν καὶ διασκέδασαν οἱ παῖδες μέχρι βαθείας νυκτὸς.

Περίεργος στατιστικὴ ἀφορῶσα εἰς τὸν καταναλισκόμενον καπνὸν ἐν Γαλλίᾳ ἐδημοσιεύθη ἐν Βελγικῇ τινι ἐφημερίδι. Φαίνεται ὅτι εἰς 5,671,000 ἀριθμοῦνται οἱ καπνίζοντες ἐν Γαλλίᾳ, ἕκαστον δὲ πρόσωπον καπνίζει κατὰ μέσον ὄρον 9 λίτρας καπνοῦ κατ' ἔτος. Ἐπὶ 15 καπνιζόντων, ὀκτὼ καπνίζουν πίπας, πέντε σιγάρα καὶ δύο σιγαρέτα. Ὁ ἀριθμὸς τῶν καταναλισκόμενων σιγαρέτων ὑπολογίζεται εἰς 294,000,000,000 κατ' ἔτος, ἦτοι 800 ἑκατομ. καθ' ἑκάστην, 33 ἑκατομ. καθ' ὥραν, 550,000 κατὰ λεπτόν, 9,166 κατὰ δευτερόλεπτον. Ἐπὶ τέλει ἐάν ὅλα τὰ σιγαρέτα ταῦτα ἐτίθεντο κατὰ σειρὰν ἤθελον περιζώσει τὴν γῆν 514άκις.

Οἱ Ἴταλοι ἐδειξαν ἐπ' ἐσχάτων τάσιν νὰ διευθύνωσι τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς διὰ μηχανισμοῦ. Πλὴν τῆς νέας μηχανῆς δι' ἧς κατορθοῦσι τὴν στενογράφησιν τῶν πρακτικῶν, ἐγένετο καὶ ἄλλη ἐφεύρεσις ἡ δι' ἠλεκτρισμοῦ κατάθεσις τῆς ψήφου. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο ἕκαστος βουλευτῆς θὰ ἔχῃ μεταλλίνην πλάκα μετὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ καθίσματός του. Ἡ πλάξ αὕτη ἔχει τρία ἐλατήρια, τὸ ἐν δεικνύει νὰ εἰ τὸ ἄλλο ὄχι καὶ τὸ ἄλλο ἄρνησιν ψήφου. Διὰ τῆς πίεσεως ἐνὸς τῶν ἐλατηρίων τούτων ὁ βουλευτῆς θὰ δύναται νὰ δίδῃ τὴν ψήφον του χωρὶς νὰ ἐγείρωται τῆς ἔδρας του.

Κατ' ἐπισήμους στατιστικὰς ἢ κατὰ μέσον ὄρον δαπάνη τῆς διατηρήσεως ἑκάστου στρατιώτου ὑπελογίσθη ὡς ἐξῆς: Ἡ ἐτησίαι δαπάνη ἑκάστου στρατιώτου ἐν τῷ ἀγγλικῷ στρατῷ ἀνέρχεται εἰς 3500 φρ. ὁ στρατιώτης τῆς Αὐστρίας κοστίζει 1250 φρ. ὁ τῆς Γερμανίας καὶ Γαλλίας 1950 φρ. Ὁ Ἴταλὸς στρατιώτης κοστίζει περὶ τὰ 1000 φρ. καὶ ὁ Ρῶσος 900 φρ. Ἡ διατήρησις τοῦ στρατοῦ κοστίζει ἐτησίως κατὰ κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ εἰς μὲν τὴν Ἰταλίαν 7 φρ. εἰς δὲ τὴν Ρωσίαν 8 φρ. εἰς τὴν Γερμανίαν 9 φρ. εἰς τὴν Γαλλίαν 13 φρ. καὶ εἰς τὴν Μεγάλαν Βρετανίαν 14 φρ.

Ἡ ΠΡΩΗΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ.—Τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον συνέβη εἰς τὰ περίξ τοῦ Eaux Bonnes. Ἐνῷ ἡ Αὐτοκράτειρα κατέβαινε ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ Γερ, κρατοῦσα εἰς χεῖραν βακτηρίαν, ὡς βοσκοπούλα, ἀπῆντησε μίαν πτωχὴν γυναῖκα, συλλέγουσαν ἄνθη. ἌΓΙ ἔχετε αὐτοῦ, θεῖα, ἠρώτησεν ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης. «Μόνον ὀλίγα λουλούδια, ἀπῆντησεν ἡ ἀνθο-

λόγος. «Δύνκαθε νὰ μοὶ πωλήσητε ὅ,τι ἐσυνάξατε»; «Ἄ! Κυρία μου, ἔχω πολλὰ ὀλίγα, μόλις ἀξίζουν τρία σολδία». Ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἔλαβε τὰ ἀνθη καὶ δοῦσα τρία Ναπολεόντεια, ἔκαμε νὰ προχωρήσῃ, ὅτε ἐκείνη ἀπλώσασα ἐπὶ τῆς Αὐτοκρατορείας τὴν χεῖρα, εἶπε. «Κυρία, δὲν τὰ γνωρίζω αὐτὰ τὰ χρήματα· ποτὲ μοὶ δὲν εἶδον τέτοια ὠραῖα σολδία. Μήπως εἶσθε γυναῖκα τοῦ Αὐτοκράτορος»; «Μάλιστα, γυναῖκα του εἶμαι», εἶπεν ἡ Αὐτοκράτειρα μεσιδιῶσα. «Ἀλήθεια! καὶ πῶς εἶναι ὁ ἀνδρούλης σας»; «Εἶναι πολὺ καλὰ, ὁ ἰδικός σας δὲ πῶς εἶναι»; «Ἄχ ὁ ἰδικός μου εἶναι ἐκεῖ πέρα μὲ τρία παιδιὰ συνάξουν φρύγανα». «Τρία παιδιὰ! εἶπεν ἡ Αὐτοκράτειρα, τότε πρέπει νὰ σοὶ δώσω ἀκόμη τρία ἀπὸ αὐτὰ τὰ ὠραῖα σολδία διὰ τὰ παιδιὰ».

Ο ΤΡΕΛΛΟΣ ΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΥΔΙ

Πουλάκια, σπουργιτάκια, ὁ Νίκος κυνηγοῦσε
Ἄπ' τὸνα δένδρο σ' ἄλλο μὲ πέτραις μὲ φωναῖς,
Μὰ ἐπὶ τέλους βρῆκε κείνο ποῦ 'πιθυμοῦσε,
Εὗρηκε τὸ σπουργίτι, ὦ! τί πολλαῖς χαραῖς!

Μία μεγάλη πέτρα πιάνει καὶ τοῦ πετάει
Ἄπάνω εἰς τὸ δένδρο, 'ποῦ ἦτον καθιστό,
Ἄκουε πρᾶφ! μὰ κείνο ἡ πέτρα δὲν χτυπάει
Καὶ φεύγει, φεύγει, φεύγει πετώντας τὸ τρελλό.

Ἐκεῖνος ἀπὸ κάτω περιμένε νὰ πέσῃ
Τὸ θύμα του, μὰ νοιώθη τὴ πέτρα τὴ χονδρὴ
Ποῦ εἶχε 'πάνου ρίζει, στὴ κορυφῇ, στὴ μέσῃ
Τοῦ κεφαλιοῦ του πέφτει. Τί τῶνοι φοβεροί!

Τὰ κλάμματα ἀρχίζει, αἷμα ποτάμι τρέχει
Ἄπ' τὸ τρελλό κεφάλι τοῦ Νίκου τοῦ τρελλοῦ,
Ἄκουε τῆς φωναῖς του, τρέχουν νὰ ἰδοῦν τί ἔχει,
Τὸν πέρνουν εἰς τὸ σπίτι, φωνάζουν τοῦ γιάτροῦ.

Ἐκαμε δέκα μέραις στὸ στρώμα, καὶ σημάδι
Τοῦ μένει στὸ κεφάλι, μεγάλο, ἀναμεσῇ.
Μ' ἄλλη φορὰ ἄς μάθῃ νὰ μὴ πετᾷ πετράδι.
Σ' ἕνα ἀθῶο πλάσμα, σ' ἕν' ἀγαθὸ πουλί.

Παιδιὰ, τί λέει ἀκούστε ἡ ἅγια παροιμία.
Λέει, πῶς ὅποιος σκάβει τὸ λάκκο τάλλουνοῦ,
Ὁ ἴδιος εἰς τὸ λάκκο θὲ νὰ ταφῇ. Παιδιά.
Τὴ παροιμί' ἀκούστε εἰν' λόγος τοῦ Θεοῦ.

Πειραιεύς.

Π. Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΣ,

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * * Ἡ παραγωγή τοῦ σίτου ἐν ταῖς Ἡνωμ. Πολιτεῖαις τῆς Ἀμερικῆς ὑπολογίζεται εἰς 400 ἑκατομ. κοιλὰ διὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος.

* * * Καθ' ὅλην τὴν Ἰταλίαν ἐκδίδονται 1800 ἡμερησία φύλλα.

* * * Οἱ μετανάσται οἱ ἀρχιθέντες εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐπὶ ἕν ἔτος λῆξαν τῇ 30 Ἰουνίου ἀνῆλθον εἰς 668,000.

* * * Περίεργον σύστημα ἐπικρατεῖ ἐν Ἰνδίας. Πρὸ τοῦ θανάτου ἡγεμόνος τινος πρέπει νὰ εὕρεθῇ πρόσωπον τὸ ὁποῖον ν' ἀναλάβῃ τὰς ἀμαρτίας τοῦ ἀπερχομένου μεγιστᾶνος. Ὁ ἀποδιοπομπαῖος τράγος πλησιάζει τὴν κλινὴν τῆς αὐτοῦ ὑψηλότητος καὶ ἀντὶ πληρωμῆς ἑκατοντάδων τιῶν λιρῶν ἀναδέχεται νὰ ἀναλάβῃ τὰς ἀμαρτίας τοῦ ἡγεμόνος. Ὁ τοιοῦτος ὅμως ἀπελευνεται τῆς χώρας καὶ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν νὰ ἐπανέλθῃ.

* * * Ἡ μικροτέρα ἀτμομηχανὴ ἐν τῷ κόσμῳ κατεσκευάσθη ὑπὸ ὀρολοιοποιοῦ τινος ἐν Ἀμερικῇ. Ζυγίζει μόνον περὶ τοὺς 15 κόκκους καὶ δύναται ὀλοσχερῶς νὰ καλυφθῇ ὑπὸ κοινῆς τινος δακτυλίθρας. Ἡ μηχανὴ εἶναι κατεσκευασμένη διὰ 140 τεμαχίων, συνδεδεμένων πρὸς ἄλληλα διὰ 62 βιδῶν, τρεῖς δὲ σταγόνες ὕδατος πληροῦσι τὸν λέβητα καὶ τίθει τὴν μηχανὴν εἰς κίνησιν.

* * * Ἐξήχθησαν ἐκ νέας Ὑόρκης κατὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος λῆξαν τῇ 30 Ἰουνίου 8,000,000 βαρέλια πετρελαίου, ἐνῶ τὸ 1879 ἡ ἐξαγωγή ἀνῆλθεν εἰς 10,000,000 βαρέλια. Ἡ παραγωγή φαίνεται ὑπερτεροῦσα τὴν ζήτησιν κατὰ 20,000 περίπου βαρέλια τὴν ἡμέραν.

* * * Ὁ πρίγκιψ Βίσμαρκ ἔχει πιστὸν κύνα ὃν ὑπεραγαπᾷ, ἠναγκάσθη δὲ νὰ πληρώσῃ ἐσχάτως 50 φράγκα ἀποζημιῶν εἰς τινὰ διαδάχτην τοῦ ὁποῖου ὁ κύων κατέσχιεν τὰ ἐνδύματα, μόλις σωθέντα καὶ ἀπὸ σπουδαιότερας βλάβης τῇ παρεμβάσει τοῦ ἀρχικαγγελαρίου.

* * * Τεραστίος ἀπείροος ἀνεκαλύφθη ἐν Ῥοτναπούργ τῆς Κεϋλάνης. Ἡ ἀξία του ὑπολογίζεται εἰς 14,000 λίρας στερλίνας.

* * * Κατὰ τὴν μηνιαίαν ἐκθεσιν τοῦ Δημοσίου χρέους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τοῦτο ἀνῆρχετο κατὰ τὴν 1 Ἀυγούστου εἰς 1,830,520,788 δολλάρια, ἐλαττωθὲν ἐπὶ ἕνα μῆνα κατὰ 10,078.023 δολλάρια.

* * * Ἐταιρία τις σιδηροδρόμων ἐν Ἑλβετίᾳ ἦτις ἀδυνατεῖ νὰ πληρώσῃ μέρισμα τοῖς μετόχοις αὐτοῖς, συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς νὰ ταξιδεύωσι δωρεάν ἐπὶ τρεῖς ὀλοκλήρους ἡμέρας καθ' ἕκαστον ἔτος.

* * * Ὑπάρχει ἑταιρία ἐν Στουτγάρδῃ ἧς τὰ μέλη συνεισφέρουσι ποσὸν τι' χρηματικῶν μηνιαίως, τὸ ὁποῖον ἀφιερῶνται εἰς βοήθειαν τῶν προσώπων ἐκείνων τὰ ὁποῖα θέλουσι νὰ μεταναστεύσωσιν εἰς Ἀμερικὴν. Τὰ ὄνματα τῶν αἰτούντων τίθενται ἐν κληρωτίδι, καὶ οἱ κερδαίνοντες λαμβάνουσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς διαπύρθημειν χρήματα.

Δύοις Αἰτίματος Δ'.

Ὅμηρος—μυρῆς.

Ἐβυσαν δ' αὐτὸ οἱ κκ. Πέτρος Θ. Θεβαῖος (Ἀθηνῶν), Ἀθανάσιος Σ. Σωτηριάδης (Τριπόλεως), Βασίλειος Ἀργυριάδης (Σμύρνης) Νικόλ. Ἀλεξάνδρου (Ἀλεξανδρείας) καὶ Γεώργιος Ι. Θεόφιλος (Πειραιῶς)

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ἐκ διαφόρων Θεῶν Γραφῶν, ἐρανισθεῖσα ὑπὸ Κωνστ. Τσοῦμα πρῶτον νομαρχιακοῦ δημοδιδασκάλου, πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων ἐκδόσις πρώτη, τεῦχος πρῶτον μετὰ εἰκόνων.—Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Ἀθηναίδος» 1881.